ואילו על ספיקו מביא אשם תלוי לא קתני מני הא אילימא ר"ע ליתני נמי סיפא ועל ספיקן מביא אשם תלוי דהתנן (א) ר"ע מחייב על ספק מעילה אשם תלוי אלא לאו רבי יהושע היא וקתני בה' העלמות מביא ה' חטאות וש"מ קיבלה מיניה אלא אדרבה מסיפא דקתני מה' זבחים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ש"מ לא קיבלה מיניה ואלא מאי אית (א) למימר תנאי היא דאיכא תנא דקיבלה ואיכא תנא דלא קיבלה (ב) אפי' תימא (ג) ר"ע היא והאי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כותיה בהעלמה ופליג עליה במעילות ה"ד ה' (ד) מעילות אמר שמואל כאותה ששנינו (ה) חמשה דברים בעולה מצטרפין *הבשר והחלב והיין והסלת והשמן חזקיה אמר כגון שאכל מה' אברים ר"ל אמר אפילו תימא באבר אחד משכחת לה בכתף רבי יצחק נפחא אמר כגון שאכל בה' מיני קדירה רבי יוחנן אמר כגון שאכל בה' טעמים: **מתני'** (ה) אמר ר' עקיבא שאלתי את רבי אליעזר (ו) בעושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר (ז) (ג) לו חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה (ח) וחטאות הרבה חייב על כל אחת ואחת שבת שיש בה תוצאות הרבה (ט) ומיתות הרבה אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת אמרתי לו (י) אם אמרת בנדה שיש בה שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה והנדה מוזהרת עליו תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת אמר לי הבא על הקטנות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת וחייב על כל אחת ואחת אמרתי לו (יא) אם אמרת בקטנות שאף על פי שאין בהן עכשיו יש בהן לאחר זמן תאמר בשבת שאין בה עכשיו ולא לאחר זמן אמר (יב) לי הבא על הבהמה יוכיח (יג) אמרתי לו *הבהמה כשבת: **גמ'** מאי קבעי מיניה אי שבתות כגופין דמיין ואי לא (א) בעי מיניה ניבעי (יד) העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה (טו) אלא ולדי מלאכות אי כאבות דמיין ואי לא בעי מיניה ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת (טז) אמר רבא אמרי בי רב תרתי בעא מיניה שבתות כגופין דמיין (יז) ואי לא בעא מיניה ולדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא ושבתות (יח) היכי מיבעי ליה שגגת שבת וזדון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק וזדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא או דלמא זדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה (יט) דכגופין דמיין ושגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים אי הויין ידיעה לחלק אי לא אמר רבה מסתברא

ואילו על הספקות כו' לא קתני. בסיפא גבי מעילה: **מני.** כלומר ת"ק מני: **ר"ע מחייב על ספק מעילה כו'.** בפרק דם שחיטה (לקמן כב.): **וקתני בה' העלמות כו'.** העלמות הוא דמחלקין אבל זבחים לא וש"מ הדר ביה ר' יהושע: **אלא מאי אית לך למימר.** מיהא (ד) ברייתא תנאי היא בתמיה. כלומר מאי בעית למשמע מהך ברייתא תנאי היא ת"ק דקתני העלמות דמשמע דהעלמות מחלקין ולא זבחים לית ליה דקיבלה ר' יהושע והדר ביה והאי דקתני ה' זבחים בהעלם אחד חייב על כל אחד ואחד תנא אחרינא הוא ולית ליה דלא קיבלה אפילו הא לא פסטת מינה דתנאי היא דאפילו תימא ר' עקיבא היא ות"ק אליבא דר"ע קאי מדקתני העלמות דמשמע העלמות ולא זבחים. ודקא קשיא לך דלא תניא אשם תלוי אספק מעילות: **האי תנא סבר לה כו'.** והאי דקתני מה' זבחים בהעלם אחד חייב על כל אחד תנא אחרינא הוא ור' יהושע היא: (ב) **ה' דברים בעולה מצטרפין.** לענין כזית להעלותן בחוץ שאם העלן חייב כרת ולהכי נקט עולה דבשאר זבחים לא מצטרף בשר לפי שאינן כליל. כאותה ששנינו כו' ה"נ שאכל מה' דברים הללו: **בכתף.** יש ה' אברים הפרסה והעצם התחתון עד הארכובה ושני עצמות לבד מן הכתף: **ה' מיני קדירה.** כגון כרישין ובצלים וכרוב ודלעת ולפת והכלן כה עצמו וכה עצמו: **ה' מיני טעמים.** צלי ומבושל כבוש שלוק וצלי קדר: **מתני' מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת.** תולדות הרבה של אב אחד בשבתות הרבה אותן שעשה בשבת זו עשה בשבתות אחריני וכולן בהעלם אחת. ובגמרא פריך מאי קמבעיא ליה דנקט תרי מילי שבתות הרבה ותולדות הרבה ואמאי נקט תולדות ולא אבות: **תולדות הרבה.** עניינים הרבה כגון שבת דאיכא אבות מלאכות ותולדותיהן: **נדה אין בה תוצאות הרבה.** דאין חייבת אלא כי ביאה וחייב על כל ביאה וביאה בהעלם אחת כדאמר ר"א לעיל בגמרא (טו.) בא עליה וחזר ובא עליה כו': **והנדה מוזהרת עליו.** דכתיב (ויקרא כ) ונכרתו שניהם מקרב עמם: **על הקטנות.** כמו על הקטנה ומאי קטנות (א) דעלמא. כלומר הכא על אחת מן הקטנות ביאות הרבה בנדתה יוכיח שאינה מוזהרת עליו וחייב על כל ביאה וביאה: **הבא על הבהמה יוכיח.** שחייב על כל ביאה כדאמרן לעיל (טו.) טעמא שא"א לערב הביאות: **בהמה בשבת.** פלוגתא היא בגמרא (ע"ב) איכא למאן דאמר קבל ר"ע מר"א והכי קאמר ליה בהמה בשבת מה בהמה חייב על כל אחת ואחת אף שבת חייב על כל אחת דאינו יודע להשיב כלום (ב) ולמאן דאמר לא קיבלה מיניה ה"ק ליה אף בהמה מיבעי לי כשבת: **גמ' מאי קבעי מיניה.** דנקט שבתות הרבה ועושה בזו אותה מלאכה שעשה בזו ונקט תולדות ולא אבות: **אי קבעי מיניה שבתות כגופין דמיין אי לא.** אי האי דעבד בכמה שבתות אותן מלאכות שעשה בזו עשה בזו ובהעלם אחד דלא הודע לו בינתיים מי אמרינן כיון דבתרי שבתות עשאן הויין הני תרתי שבתות כשני גופי עבירות כאילו קצר וחרש בהעלם אחת וחייב על כל אחת או לא (ג) דאמרינן דהוי כעושה מלאכה אחת כמה פעמים בהעלם אחת דחייב חדא אי הא קמיבעיא ליה אמאי נקט תולדות ליבעי הכי (ג) העושה אב מלאכה אחת בשבתות הרבה מהו: **אי בולדי מלאכות קבעי מיניה.** אם עושה תולדות הרבה מאב אחד אי חייב אחת או על כל אחת ואחת ולהכי נקט תולדות אם כן אמאי נקט שבתות הרבה ליבעי הכי העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת אחת: **תרתי בעא מיניה.** ופשיט תרוייהו לתומרא מדקתני חייב על כל אחת ואחת ואע"ג דמנדה לא מצי למיפשט ליה אלא חדא דהא בנדה ליכא תולדות: **ושבתות היכא.** איזו מהן כלומר ה"ד דקעביד לה להא (אב) מלאכה בכמה שבתות בשגגת שבתות וזדון מלאכות פשיטא ליה לר"ע דחייב על כל אחת דלא אמרינן חדא שגגה אלא אמרינן ימים שבינתיים הויין ידיעה דדמי כמי שנודע לו בינתיים דשבת הוי והוי כעושה מלאכה אחת בכמה העלמות: **וזדון שבת.** יודע שהוא שבת ושגגת מלאכות דסבור שמלאכה זו מותרת היא דבעי מיניה דהא ליכא למימר ימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק דלהכי הויין ידיעה לידע ששבת היתה אבל לענין שגגת מלאכות ליכא ידיעה עד שילמוד והכי קמיבעיא ליה האי דעבד חדא מלאכה בכ' שבתות מי אמרינן כיון דבכ' ימים הם אף על גב דהעלם אחד הוא לגבי מלאכות הויין הנך שבתות כגופין של מלאכה שאינן דומין זה לזה כגון זרע וקצר בהעלם אחד בזדון שבת ושגגת מלאכות דחייב על כל אחת כדאמרינן (שבת דף ע.) אחת שהיא הנה וזדון שבת ושגגת מלאכות: **או לאו.** כגופין דמיין והרי עשה בהעלם אחד מלאכה אחת י' פעמים שאינו חייב אלא אחת: **או דלמא וזדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה דשבתות.** כגופי מלאכות שאין דומות זו לזו שהעושן בשגגת מלאכות וזדון שבת חייב שתים דהיינו אחת שהיא הנה ובשגגת שבת וזדון מלאכות קמבעיא ליה דלאפילו אמרי' כגופין דמיין לא מחייב אלא חדא דהיינו הנה שהיא אחת שהעושה ב' אבות בשגגת שבת וזדון מלאכות בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אלא אי איכא ידיעה בינתיים לשבת היא מהניא לחלק להעלמות מחלקין והכי קמיבעיא ליה מי אמרינן ימים שבינתיים הויין ידיעה כמו שנודע לו ששבת היא אי לא:

אלא לאו רבי יהושע היא וקתני (ד) בה' העלמות חייב ה' חטאות. (ה) משום דוקא העלמות מחלקין ופר"י דה"ה דמצי לאתויי מרישא ה' תמיכות מה' תמחויין מזבח אחד אינו חייב אלא אחת דהא במתני' נמי מדמי תמחויין (ו) אלא משום דתמחויין לא הוה הבעיא לא נקט ליה: **אפילו** תימא ר"ע היא. וה' זבחים בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת לאו ר"ע אלא ר' יהושע: **בכתף** של עולה. יש בה ז' עצמות: **בה'** מיני קדירה. פר"י כגון צלי ומבושל וטיגון וצלי קדר וכבוש וה' מיני טעמים כגון פילפלין וזנגבילא וקנה וקנמון וקדה ורש"י (ז) לא פירש כן:

אמר

עין משפט
נר מצוה

נו א מיי' פי"ח מהל' משכ"ק הלכה כ:
נז ב מיי' פי"ז מהלכות שגגות הלכה ח:
נח ג מיי' שם פ"ה הלכה ד:

◆

רבינו גרשום

מכזית ואם נמשך לומר ליחייב אכוליא משום פיגול ואחלבה משום נותר לא מצית למימר הכי דטמא שאכל חלב והוא נותר רמן המוקדשין קתני אלמא דבחלב עצמו בעי לאוקמי לכולהו איסורי ופיגול ונותר לא משכחת ביה בחד זית וכזית דכוליא לא אתי אלא לאשלומי כותבת ולא מצי למימר דהוי פיגול כדאמרן: רב ספא אמר. הכא במאי עסקינן דחייב ד' חטאות בלבד כגון דלא הוה אלא כזית חלב ואכל עמו תמרי עד דהלייה לכותבת ולא מצי לאוקמיה ביה פיגול: רב אחא בר יעקב כו' ומתרץ לה כגון דאכל. נמי בהדיה דהאי כזית חלב כזית פיגול מבהמה אחריתי ולא משני כהני שינויי דקא משנינן דבחדא בהמה ובחדא אבר ובחדא זית מיירי אלא קא סבר אפי' בב' בהמות מיירי ובב' זיתים: אי הכי תיתני. חייב שש חטאות ותוקמה נמי כגון דאכל כזית שלישי מדם: בחדא אכילה מיירי שיכול לבלוע ביותר ושיעורו חכמים כו'. הילכך לא תנא דם: ותני נמי אם הוציאו. ביוה"כ חייב מ"ט תני אם היה שבת והוציאו: אמר רפרם זאת אומרת עירוב והוצאה לשבת. כלומר לשבת יש בו איסור לטלטל בחצירות בלא עירוב ויש בו איסור הוצאה מרה"י לרה"ר ואין עירוב והוצאה ליוה"כ. מדלא קתני ואם הוציאו ביוה"כ: במוזמן לו שרגיל להוליכו במדבר. ואפילו בטומאה ואפי' אם הוא טמא המוליכו מיקתני ואפי' בשבת דאיצטריך (עירוב) למישרי בשבת ולא ליוה"כ זאת אומרת עירוב כו': ממאי לעולם אימא לך דיש עירוב והוצאה נמי ליוה"כ לכל שאר מילי ושאני שעיר המשתלח (דאמאין) [דמשריה] לית ביה איסור עירוב דהכשירו מצותו ביוה"כ בכך להוליכו למדבר אלא דרפרם ברותא היא: יש בא ביאה אחת כו' הבא על בתו חייב עליה משום בתו ואחותו. היינו כגון שבא על אמו והולידה בת (ממנה) [ממנו] ונשאה אחיו מאביו וכת אחיו שנשאה ונשאה אחי אביו דודו וכת ואח"כ נישאת לאיש אחר והיא נדה ובא עליה אביה חייב שש חטאות משום בתו ואחותו ואשת אחיו כו': (א) הבא על בת בתו חייב עליה משום בת בתו וכלתו. כגון שנשאה בנו שמותר לישא בת אחותו והיא כלתו: ואחות אשתו. כגון שהיה לבעל בת מאשה אחרת ונשאה חמיו (והוליד ממנה בת) וכשבא זה על בת בתו היתה אחות אשתו ואם נשאה אחיו קודם לכן ומת ואח"כ נשאה אחי אביו ומת ואח"כ היתה אשת איש ונדה ואח"כ בא עליה זה חייב עליה משום בת בתו וכלתו כו': ר' יוסי אמר אם עבר הזקן ונשאה. לבת בת בנו ואח"כ בא בנו עליה חייב עליה משום אשת אב אע"ג דלא היה לאביו אישות בה אלא נשאה בעבירה הואיל ואינה אסורה לו מדאורייתא דהוא שנייה חייב עליה משום אשת אב: וכן הבא על בת אשתו. חייב עליה בכל הללו שמות משום בת אשתו וכלתו ואחות אשתו כו' כגון שהיתה לבת אשתו אחות מאם אחרת ונשאה בעל אמה ואשת אחיו כגון שנשאה אחיו אחר [illegible]

מסורת הש"ס

א) [לקמן כב.], ב) מעילה טו:, ג) נ"ל לי [וכ"ה במשנה שבמשניות], ד) [מכות. רפ"ט], ה) נ"ל מסתם.

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' כגופין דמיין ואי לא ניבעי בעי מיניה העושה וכו' מלאכות דמיין ואי לא ניבעי בעי מיניה העושה: (ב) רש"י ד"ה האי תנא וכו' ורבי יהושע היא הס"ד ואח"כ מ"ה כאותה ששנינו וכו' הללו הס"ד ואח"כ מ"ה ה' דברים וכו' כליל הס"ד ואח"כ מ"ה בכתף: (ג) ד"ה אי קבעי מיניה וכו' או לא אלא אמרינן דהוי וכו' מהו הס"ד ואח"כ מ"ה אי בולדי:

◆

מוסף רש"י

חמשה דברים בעולה מצטרפין כו' והסלת. היינו מנחה הבאה עמה ויין והשמן מצטרפין זה עם זה בכזית לחייב משום מעילה בחוץ ולחייב משום פגול ונותר וטמא ומשום מעילה נמי, ולעיל לתני רישא נמי קדשי מנחה מצטרפין זה עם זה, ולאצטרך למיתני הא לאשמועינן דכזית דבשר ופגל דין מצטרפין, לע"ב למינה אחרינא ניהו (מעילה טו.).

◆

שיטה מקובצת

א) את לך למימר: ב) אפילו תימא ר"ע. פירוש רישא דקתני העלמות מחלקין אבל זבחים לאו ר"ע היא ותמחויין וזבחים שוין וסיפא דקתני מביא חטאת על כל אחת ר"י היא וה"נ מזבח אחד בחמשה תמחויין ולעולם לא קבלה ור' יוסי וראב"ש לפרושי מילתיה דת"ק אתו דה' תמיכות מה' זבחים בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת. תוס': ג) תימא כולה ר"ע. גליון כן כתוב בכל הספ': ד) ה' תמחויין אמר. תיבת מעילות נמחק: ה) ע' בחדושין: ו) אליעזר העושה מלאכות. אות ב' נמחק: ז) אמר לו חייב על כל אחת ואחת מק"ו. ובלא ק"ו יכול להשיב לפי ששנו דאפ' בקצר וקצר אמר ר' אליעזר לעיל דחייב על כל אחת ואחת אפילו בהעלם אחד אלא לפי שהיה רוצה להשיב לפי סברת שאר תנאים: ומה נדה שאין בה תוצאות. למה דקאמר בגמרא דמבעיא ליה אי שבתות כגופין דמיין ואמר ליה ק"ו מנדה צריך להגיה ומה נדות כו' דגופין מוחלקין הוו ולרב חסדא דאמר דקמבעיא ליה בימים שבינתים אי הוו ידיעה לחלק ואמר ליה ק"ו מנדה בנדה אחת מיירי וימים שבינתיים שייכי בנדה כדמפרש בגמרא כגון שבא עליה וטבלה. כ"ז חסר מתוס': ח) הרבה ומיתות הרבה תיבת וחטאות נמחק ונ"ב פ"א וחטאות: ט) ומיתות פ"א וחטאות הרבה: י) לו לא אם: יא) לו לא אם: יב) אמר לי הבא על הבהמה יוכיח. ואית ליה חסרא דאמר דמבעיא ליה לר"ע [illegible]

[illegible]

א) עד כאן שייך לדף יד ע"א